

ద్విపద

పెళ్ళినాటికి కుర్రవాడు చూడబోతే అన్నిందాలా మాంచి నదరుగా ఉన్నాడు. పెళ్ళిపీటలమీద సరసను కూర్చుంటే పిల్లా పిల్లవాడూ, చిలకా గోరింకా మల్లే కను ముద్దుగా ఉన్నారు: కాని, - పానుపు వేసినప్పడు...ప్రపంచం తలక్రిందులైంది: తెల్లవార్లూ పెళ్ళికొడుకు బెల్లంకొట్టిన రాయి!-

-సిసలుగా -అంతే!-

ఈ మగత, పిల్లది యీడేరినప్పడు. సంబరాల్లోనే పిల్ల తరుపువారు, చూచాయగా పొడగట్టారు: ఆ మూడు రోజులూ, రోజుకోరకం పూలమంటపం కట్టించి, పిల్లదానికి, రోజుకోరకం వేషంవేసి, -ఊరు నాడూ ఏకమై ఉత్సవం చేస్తే - వచ్చిన పెళ్ళికొడుకు, -ఏరోజు కారోజు రెపరెపలాడి పోవడానికి బదులు-బెదిరినట్లు, -చిరాకుపడ్డట్టు, పరధ్యానంగా ఉన్నట్టు...సావాసంకొద్దీ...పిల్లదాని అన్నగారు...వెంటనే కనిపెట్టేశాడు: కాని...పరాచకమాడితే, బయటపడక పోతాడా అనుకుని-

“ఏం బావా! - నా చెల్లెలిని చెప్పకోవడంకాదు కాని - పిల్ల - అధిక - చక్కందయ్యా!” అని కదలేశాడు: పెళ్ళికొడుకు మొగం తిప్పేసుకున్నాడు: బావమరిది, మళ్ళీ అందుకుని-

“-ఏదో, మా చేతనైన వేషాలు మేం వేయించాము: నీ చేతుల్లో పడ్డాక ఎల్లా తయారుచేస్తావో - సినిమాపత్రికల్లో బొమ్మలు చూచుకొనే శృంగార పురుషుడివి” ఇలా కవ్వించాడు: పెళ్ళికొడుకు గండుచీమ కుట్టినట్టు మౌనంగా విలవిల్లాడాడు:

-పేరంటానికివచ్చిన పడుచులూ, పిలువని పేరంటానికి తొంగిచూసిన ఉడుకు మోతులూ-అలా కళ్ళప్పగించి పిల్లదాన్ని చూశారే!-ఈ వీరుడు పిల్లది ఎక్కడ కళ్ళబడుతుందో అని, ఉన్న నాలుగునాళ్ళూ తప్పించుకు తిరిగాడే!-

“బిడియమేమో!” అనుకుంది పిల్ల తల్లి.

“కొందరి తత్వమే అంతేమో!” అనుకున్నాడు - తండ్రి! నవ్వులాటకు ఆ ప్రమేయంవచ్చినా, - పెళ్ళికూతురికి ఉక్రోశం వచ్చి పారిపోయింది:

సరే! ఆ రోజుల్లో అయిందేదో అయిపోయింది! కాని - తీరా, యిప్పు డిదేమి?-

మరునాడు ఉదయం-పిల్లదాన్ని తడవిచూసిన ముసలమ్మలు, రవంత మూతి విరుచుకున్నారు: మరోనాడు, - ఇదేమా అని ఆలోచనలో పడ్డారు: ఇక మూడోనిద్రకూడా అయిపోయిన తరువాత, - “అయ్యో రాతా!” అని ముక్కుమీద వేలేసుకున్నారు: పిల్లవాడుచూడబోతే పోతబొమ్మల్లే ఉన్నాడే! - అబ్బ వంక, - అమ్మవంక ఎటుచూసినా, ఆ రెండు వంగసాల్లో ఏవక్కరికి, యిలాటి అవకరం లేదే - ఇతగాడి కైనా ఇలాటి వంకరఉందని, - గిట్టనివాళ్లైనా అనకపాయిరే,

-ఈడూ-జోడు పిల్లలందరూ - గంతకుతగిన బొంతతో, నిక్షేపంగా కాపరాలు చేసుకుంటూండిరే - ఈ చిన్నదానిగీతే ఇలా కావాలా? -

ఇలాటి అచ్చట-సర్వసాధారణంగా, ఇరుగు పొరుగు వారందరికీ, మా చెడ్డముచ్చట - కాని, యింట్లోవాళ్ళతో బాటు, అటూ ఇటూ మెసలే ఆసెమ్మలూ - ఓసెమ్మలూ, అండగూ ఉసూరుమని పోయినారు:

పిల్ల తల్లి, - ఏడుకొండలవాడికి మొక్కుకున్నంత బిగలాగా, కన్నతండ్రిదగ్గర మొరబెట్టుకుంది: తండ్రి- యిదితాను ఆలోచించవలసిన విషయం కాదన్నట్టు, కొడుకు మీదికి త్రోసేశాడు; కొడుకు యీ తలవంపు యావత్తూ తనదే అన్నట్టు మండిపడి - ఒక్క బళ్ళో యిన్నేళ్ళూ తనతో బాటు చదువుకున్నవాడు, - చివరకు యిలా పరువు తీసేస్తాడా అని, పట్టుకు తన్నబోయినంత ఉమ్మలికంతో, - బావమరదిని, - బందరు రాదారిమీద బస్సుఊపినట్టు ఊపేశాడు:

“ఎందుకురా కోపం?”

జవాబు - “నా కెందుకురా కోపం-?”

“లేకపోతే-ఇదేమిటి? -”

“ఇదేమిటంటే-ఏమిటి?”

“ఎందుకు చేసుకున్నావ్ - పెళ్ళి?”

“కట్నంకోసం?”

“శోభనపు పెండ్లికొడుకు గూబ ఎగిరిపోయింది: ఆ విసురుకు,-యింట్లో వాళ్ళందరూ, - ఏమిటంటే ఏమిటనుకునే గందరగోళంగా, - “ఏదో మా యిద్దరి సరసం!” అని బావమరది వెంటనే సర్దిచెప్పాడు: పెళ్ళికొడుకు-అంతకన్న మరేమీ విశేషం లేదన్నట్టు-సుతారంగా, చేతనైనట్టు చిరునవ్వు నవ్వడానికి యత్నించి, అక్కడనుంచి తప్పకున్నాడు.

మళ్ళీ, - మరోగదిలో, బావమరదు లిద్దరూ తారసిల్లారు: పెళ్ళికొడుకును జర్మన్ యుద్ధఖైదీకిమల్లే నిలవేసి, - బావమరది మరోవిడత, - మాటలతో గూబ కదలేయడం ప్రారంభించాడు -

“ఒరేయ్ - బావా! - బైబిల్ పాత నిబంధనలో యాకోబు, రెండేడుపథాలుగేళ్ళు, పెళ్ళాంకోసం గొర్రెలు కాచాడు: అప్పటికి యిప్పటికీ ఎంత తేడాఉందో చూశావా! కావాలని కాళ్ళుకడిగి, పిలిచి పిల్లనిస్తే - ఎందుకోయ్ యీ నీలుగు? - రొళ్ళం పుచ్చుకోడంవరకేనా నీ ప్రయోజకత్వం?...”

పెళ్ళికొడుకు దేనికీ జవాబు చెప్పలేదు - పిల్లను వెంటతీసుకుని,-స్వగ్రామం వెళ్ళిపోయినాడు:

అక్కడా పిల్లదాని అత్తగారు, - పానుపు వేయించింది: పక్కనిండా మల్లెలు చల్లించింది: పిల్లను ఇనుమిక్కిలిగా ముస్తాబుచేసి, - ముత్తెదువలందరిచేతా పాటలు పాడించింది: వేడుకలన్నీ త్వరగా తెయిల్చి, - గదితలుపులు వేయించింది: రాత్రికి అటుకేసి, పిట్టపోకుండా కట్టుదిట్టం చేసింది:

పెళ్ళికొడుకు-పాయసంలో తనవాలా ఆప్యాయనంగా ఆరగించాడు: ఆకూ, వక్కా-అందిపుచ్చుకున్నాడు-కాని, - ఆనాటికీ అంతే!-

అంతేనా?—

పదిగంటల ప్రాద్దోయింది: ఇరుగు పొరుగు, - కొంచెం కుడీ ఎడంగా
మాటుమణిగింది. పిల్లది, రమారమి గంటసేపటినుంచీ, - కిటికీదగ్గర అలాగే
నిల్చుని ఉంది - ఇక నిలుచోలేకపోయింది: ఆపఱానే - అటు ఓరగా చూసింది:
పెళ్ళి కొడుకు పుస్తకమల్లే పడుకుని ఉన్నాడు:

చరచర పెళ్ళి జబ్బుపట్టుకుని ఊపింది: నిదుర లేపింది: మేలుకున్న మగవాడు
ఉలికిపడి లేచికూర్చుని, పిల్లదానివంక చూసి, కన్ను తెరవలేకపోయినాడు: పిల్లది,
పానుపుమీద సరసకు జరిగింది:

“నిద్రా?”

“భద్రా?”

“అత్తవారింట చేసిన హమూలు చాలుగాని, - పుట్టించైనా బుద్ధితెచ్చుకోండి!—”

పెళ్ళికొడుకు కొంచెం కోపంగా కన్ను తెరిచాడు—

“మీకు కోపంవస్తే - నే నూరుకోను:—

నాకు కోపం తెప్పిస్తే—మావాళ్లు ఊరుకోరు—

మౌనంగా ఉంటే యిచ్చిన దేవత లూరుకోరు:

చనువు చేతగాకపోతేమానె—కవ్వింఱినా చేయిచేసుకోరేం?—

పెళ్ళికొడుకు బుద్ధుడల్లే అలాగే కూర్చున్నాడు:

“పెళ్ళిచూపులకని వచ్చి, - ముక్కూ మొగం ఎరుగని దాన్ని కళ్ళతో
పలుకరించారు:

పలువరుస కనబడకుండానే, - మనసుతోనే మనసైందని నాకు తెలిసేట్టు
చెప్పారు!

పెళ్ళిలో మనవాళ్ళు తీయించిన ఫోటోలో, - నాకోసం లోకాలన్నీ జయించుకువచ్చే
వీరాధివీరుడల్లే నిలుచున్నారు—

తమరు - ఆ పెళ్ళికొడుకేనా”—

పెళ్ళికొడుకు పానుపు దిగివెళ్ళి మరచెంబు ఒంటిచేతి మీద ఎత్తి చెంబెడు
నీళ్ళూ గుక్క ఆపకుండా తాగేశాడు. వచ్చిన త్రోవనే ఒక అడుగు వేశాడు:

“అగండి!— అక్కడే అగండి! రణతిక్కన్న యింట్లో ముగ్గు రాడవారు! యీ
గదిలో యిద్ద రాడవారు!”

పెళ్ళికూతురు—అత్తవారు కట్టబెట్టిన ఉప్పొడ చీరె, - మక్కువగా కుట్టించుకున్న
రవిక డుల్చి, - పెళ్ళికొడుకు మీదికి గిరవాటు వేసింది:

“కట్టుకోండి!—”

పెళ్ళికొడుకు, రిప్ - వాన్ - వింకిల్ నిద్రలేచినట్లు - అమాంతం
మేలుకున్నాడు!—

కట్టుకోరేం?

—మాట వినిపించుకోకుండా - పిల్లదాన్ని పొదివి పట్టుకున్నాడు:

—ఎంతగా నెంతోసేపటికి - పెళ్ళికూతురు, - ఆదమరచి, - అడిగింది... “ఎందుకలా
మారిపోయినారు?—”

“చెపితే నవ్వితే?—”

“నవ్వేందుకు ఓపికలేదు—”

—అందుకు, —యిద్దరూ నవ్వుకున్నారు. ఒకరు చెప్పగా—ఒకరు విన్నారు:

“ఏదో స్టూడియోలో, — రాజాంతఃపురంలో, — ఓ సింగారిని చూశాను: మర్యాదకాదని తెలిసినా పదే పదే పరకాయించి చూశాను: సిసలుగా వీనస్ అంత బందోబస్తుగా ఉంది: ఆవిడబొమ్మే ఏదో పత్రికలో మామూలు ధోరణిలో చూశాను: ఆ పరువూ, బరువూ — ఏ కోశానా లేదు: యింత తేడా ఏలా అని, అష్టకష్టాలు పడి, — ఆవిడ భవనానికి వెళ్ళి దర్శనం చేసుకున్నాను: రామ రామ! — తగుపాళ్ళం పొన్నకాయలాగా ఉండే మా మేనమామ నయం — ఆ అంగనకన్న!—ఇలానే రెండుమూడు ఘట్టిచోట్ల జరిగింది: కళ్ళు మూసుకు నడుస్తూంటే గోడతగిలి నొసలు బొప్పికట్టినట్లయింది:”

“...ఏదో బళ్ళో చదువుకున్నాను, — పరీక్షలో నెగ్గుకొచ్చా నన్నమాటేకాని — నిజంగా ఏమీ అభిమా శుభిమా తెలియని రుష్యశృంగుణ్ణంటే ఎవరూ నమ్మరు: కాని, నా పెంపకం అలాటిది! పరాయి ఆడపిల్లవంక పొరబాటునైనా తలయెత్తి చూడనాయెను!”

“అదివరకల్లా కర్ణుడి సహజ కవచకుండలాలల్లే, — ఆడవాళ్ళు కూడా, సలక్షణంగా పుట్టినవాళ్ళే అని అనుకుంటూ ఉండేవాణ్ణి, — ఆ చూపులుబాపతు, తేల్చుకున్నదేమంటే — గ్రీకు శిల్పులందరూ — మన కనువర్రకోసం తంటాలుపడి అలాయదాగా అమర్చిన ఉవ్వెత్తులేతప్ప, — బ్రహ్మదేవుడు, ఆడవారికి ప్రత్యేకం మలచిన వరాలేవీ లేవేమో అని!—”

“కాని, కేవలం అలానూ అనుకునేందుకు వీలులేకుండా — పసితనంలో తల్లియిచ్చిన పాలు గొంతులో కొరమానినవి: కనక, — కలడు కలండనెడివాడు కలడో లేడో అన్నట్టు ఆ తబ్బిబ్బులో పడిపోయినాను:”

“నీ ముస్తాబు చూడగానే — ఆ అనుమానం కన్నా ముందు, కొండంత భయం వేసింది: లేకపోతే — మీ వాళ్ళచేత అన్ని మాటలు పడిఉండేవాణ్ణి!—”

పెళ్ళికూతురు చాలా జాలిపడ్డది—

“ఈమాట ఆనాడే చెప్పి ఉంటే?—”

“పెళ్ళికొడుకు మగసిరిగా జవాబు అందుకున్నాడు — ”

“నీవు ఈ చొరవ ఆనాడే చేసి ఉంటే!—”

★ ★ ★